

Cậu bé đã sưởi ấm trái tim băng giá của người đàn ông chỉ với một câu nói. Trong cuộc sống chúng ta, chỉ có lòng thiện lương như đứa trẻ mới có thể hóa giải được những trái tim băng giá.

Vào một đêm khuya ở Brazil, một người phụ nữ chuyển dạ sinh đứa con thứ hai. Chị sống ở một ngôi làng xa xôi mà người chồng thì đi vắng; chỉ có cậu con trai bé nhỏ bên cạnh. Chị đã điện thoại đội cứu hộ gần nhất để nhờ sự giúp đỡ.

Nhưng tất cả các đội cứu hộ đang bận các trường hợp khẩn cấp khác; không có ai sẵn sàng trợ giúp. Nhận thấy cần phải hành động nhanh chóng; viên cảnh sát đã gọi người đứng đầu một tổ chức tình nguyện địa phương và cho anh ta biết tình hình.

Người đàn ông tốt bụng đồng ý giúp ngay trong đêm. Anh nhảy lên xe Jeep của mình và lái xe đến làng để đưa người phụ nữ đến bệnh viện địa phương. Được kịp thời giúp đỡ; cô đã sinh một em bé khỏe mạnh, khaú khinh.

Lo lắng cho cậu bé phải ở nhà một mình trong đêm khuya; người đàn ông đứng đầu tổ chức tình nguyện đã gọi một trong những tình nguyện viên khác; và nhờ anh ta chăm sóc cậu bé.

Người tình nguyện viên này không nhiệt tình cho lắm; nên phải mất một lúc lâu mới sức thuyết phục được. Cuối cùng, anh ta gật đầu đồng ý đưa cậu bé đến một số người thân để họ chăm sóc.

Chậm rãi, anh ta rời sự thoải mái khỏi chiếc giường ấm áp và lái xe đến ngôi làng hẻo lánh. Vừa đi anh ta vừa nguyền rủa thời tiết suốt chặng đường.

Sau vài giờ cuối cùng cũng đến đích; anh ta đi vào trong để tìm cậu bé và bế cậu bé lên xe của mình.

Cậu bé cứ nhìn chăm chú vào người đàn ông lạ mặt này trong xe. Cuối cùng cậu ta hỏi “Thưa ông, ông có phải là Chúa không?”

Nổi tiếng với sự lạnh lùng và thờ ơ; người đàn ông đã rất bất ngờ khi nghe câu hỏi này. Anh ta cúi kính hỏi lại “Tại sao cháu hỏi như vậy?”

Cậu bé trả lời rằng khi mẹ cháu đến bệnh viện, bà đã nói với cháu rằng hãy dừng cảm ở nhà. Mẹ cháu còn nói thêm “Chỉ có Chúa mới có thể giúp chúng ta bây giờ!”

Lời nói ngây thơ của đứa trẻ đã mở một phần trái tim bị chôn vùi từ lâu của người đàn ông; và phần đẹp đẽ nhất của con người đã được giải phóng.

Người đàn ông mặt đỏ bừng vì xấu hổ. Anh chưa bao giờ nghĩ rằng; một hành động nhỏ như vậy khiến anh trở thành Thượng đế trong mắt đứa trẻ.

Dòng điện nóng bỏng của sự xấu hổ làm tan chảy lớp băng quanh trái tim anh.

Một cách âu yếm, anh ấy vươn tay đặt tay lên đầu cậu bé và nói “Nhóc con, tôi không phải Chúa, tôi là bạn của cậu.”

Trong cuộc sống chúng ta, chỉ có lòng thiện lương như đứa trẻ mới có thể hóa giải được những trái tim băng giá.

Nguồn: mucnews.com

Chân Kiến biên tập